

Hoe komt een Nederlandse oud-hockeyster met een drukke baan als PR-adviseur op een schapenboerderij in Ierland terecht? Gewoon, door haar hart te volgen. Een groter contrast is bijna niet denkbaar, maar het is het verhaal van Anneloes Nieuwenhuizen (46). In 2004 gooide ze het roer radicaal om en koos voor het boerenleven in Ierland. Een zwaar bestaan, zeker ook omdat Ierse schapenboeren het niet gemakkelijk hebben. Om het erfgoed van 'haar' John te behouden startte Anneloes het bijzondere project 'adopt-a-sheep'.

Tekst: Modolcino van de Wouw

VAN AR HOCKEYSTER SCHAPENFARM

Tot 1989 speelde Anneloes voor de Nederlandse vrouwenhockeyploeg in 87 interlands. Als PRA adviseur werkte ze onder andere samen met een organisatieadviesbureau dat ook trainingen organiseerde. Zo ging ze in 2003 mee naar de pilottraining 'inspirerend leiderschap' in Kenmare, Ierland. Schaapherder John Kissane was uitgenodigd om te laten zien in hoeverre honden en mensen met elkaar te vergelijken zijn bij het geven van instructies.

Anneloes: "Schaapherders werken met honden die, net als mensen, ieder een eigen karakter hebben. John toonde dat hij de ene hond met gemak dingen

kon delegeren, maar er bij een ander echt bovenop moest zitten. De derde hond kon het wel, maar had soms geen zin. Aan het eind van de demonstratie vroeg John wie er even met de honden wilde werken. Ik ben helemaal gek van dieren dus dat wilde ik wel. Het was geweldig dat de hond die er die dag helemaal geen zin in had, wel voor mij wilde werken. Na de training gingen we de ruige natuur in. Ook was helemaal geweldig en toen wist ik al: hier moet ik terugkomen."

Fitheidstest

Anneloes solliciteerde spontaan bij John naar een vakantiebaan op zijn schapenboerderij en gaat samen met een collega in april 2003 terug naar Kenmare voor tien dagen schapen scheren en vaccineren.

"John en ik wisten niets van elkaar. Toen ik hem vroeg me mee te nemen de bergen in dacht hij dat ik dat fysiek niet aankon. Daarom vertelde ik hem over mijn hockeycarrière, deelname aan de Olympische spelen en mijn nog steeds goede conditie. Hij vond het leuk, maar het maakte weinig indruk. Toch nam hij me mee. Die eerste dag leek wel een soort fitheidstest. Kijk, John is net een geit: hij springt met gemak bergen op en af, maar voor mij was het toch nog een pittige hike en erg spannend om de schapen bij elkaar te drijven. Gelukkig slaagde ik voor zijn test en daarvan was hij duidelijk wel onder de indruk."

Hart verloren

Anneloes voelde het verblijf bij John op de boerderij als 'thuiskomen'. Ze genoot van de ruimte, de rust, de stilte, de overweldigende woeste natuur en de dieren.

"Ik woonde in Den Bosch, had een vakantiehuisje in Frankrijk, een leuke baan, sociaal leven en zat in het bestuur van de dierenbescherming. Maar tijdens die week wist ik: dit is het. Hier wil ik zijn. Nadat hij begreep dat ik geen relatie met mijn collega had verdeelde John de taken zo dat ik steeds met hem moest samenwerken. Na een week vroeg hij me uit, en in de pub waar we gingen dansen kreeg ik mijn eerste kus. Ik was een beetje in de war omdat ik me had voorgenoemen alleen nog maar relaties aan te gaan, wie er ook zou langskomen. En dan gebeurt er zoiets. Een jaar lang reisde ik elke maand vier dagen naar Ierland. Toen besloot ik er te gaan wonen. Ik had mijn hart aan John verloren en het voelde zo goed dat ik het gewoon moest proberen. Ik wilde voorkomen dat ik me de rest van mijn leven zou afvragen hoe het geweest zou zijn. Ach, en als het niet lukte kon ik wel weer terug."

Moeilijke start

Natuurlijk was er twijfel bij sommige familieleden, vrienden en kennissen maar uiteindelijk won ook hun enthousiasme. Een jaar na haar ontmoeting met John vertrok Anneloes naar Ierland. "Het was april, midden in het lammerseizoen. Heerlijk, maar ook wennen. Het huis was nog niet helemaal klaar en we woonden tijdelijk in bij mijn schoonmoeder in haar huisje naast de boerderij. Dat eerste jaar was ik alleen maar bezig met inrichten, mijn weg vinden op de boerderij. John helpen met de dieren en dingen regelen en organiseren. Want ik had al snel door dat je van alleen schapen houden niet meer kunt leven. Voor de wol krijg je maar weinig: 350 euro voor zo'n 1500 kilo. Ook de ramlammetjes leveren niet veel meer op. Ierse boeren zijn dan ook erg afhankelijk van subsidie van de EU, maar die wordt jaarlijks afgebouwd en stopt in 2013. Dan moet je een alternatief hebben. Op onze boerderij lopen circa duizend schapen op ruim duizend hectare grond. Het kost veel geld om zo in de winter bij te voeden dus zo ontstond het plan voor 'adopt-a-sheep'."

Adopteer een schaap

Bij het opzetten en uitwerken van het plan kwam haar achtergrond als PR-deskundige Anneloes goed van pas. "De voorbereidingen duurden een jaar: van het bedenken en uitwerken van het plan tot zorgen voor

een logo, registratie, de website, nieuwsbrief en heel veel netwerken. Adopt-a-sheep loopt nu een paar jaar. Nooit had ik kunnen bedenken hoe betrokken de mensen zijn bij 'hun' schaap, maar ook bij onze boerderij. Ze leven heel erg met ons mee. Dat bleek ook weer uit de vele cadeautjes die we kregen bij de geboorte van onze zoon Sean op 9 december 2008."

Toekomstplannen

Anneloes blikt terug op zware, maar mooie jaren. Ondanks dat veel boeren er de brui aan geven heeft ze nog veel plannen met de boerderij. "Het leven in Ierland is zo anders. Het is voor een Europees land verrassend ongeorganiseerd en loopt in meerdere opzichten achter op Nederland. Er zijn hier bijvoorbeeld nog gescheiden lagere scholen. Ik hoop dat dit anders is tegen de tijd dat Sean naar school moet. Op dit moment verzorgt John de dieren en organiseer ik dingen om de boerderij, die nu al 150 jaar en vijf generaties in de familie is, te behouden voor Sean. Daarom hoop ik dat we meer adoptieouders vinden en dat het toerisme weer wat aantrekt. We wonen in een beschermd gebied waarin niets meer gebouwd mag worden, zelfs geen nieuwe schuur voor onze schapen. Een bed & breakfast is dan ook niet mogelijk. Onze boerderij is wel erg leuk voor een (groeps) bezoek met een rondleiding en demonstraties met de honden. Dat kost tijd en energie, ook om bekendheid te krijgen. En met ons kleine mannetje erbij heb ik mijn handen echt wel vol, maar ik heb er plezier in. Natuurlijk zou ik soms best even in Nederland willen zijn en binnenlopen bij mijn familie en vrienden. Toch wil ik hier niet meer weg omdat ik ondertussen behoorlijk verknocht ben aan dit land. Mijn hart en mijn toekomst ligt hier, op de boerderij, bij John en met onze zoon."

Hoe werkt adopt-a-sheep

Adoptieouder van een schaap worden kost 45 euro per jaar. Daarvan wordt extra voedsel en medische verzorging betaald. Bovendien houdt je bijdrage het Ierse erfgoed van de bergschapen in stand. Als adoptieouder geef je je schaap een naam. Dit wordt in een register vermeld en van de adoptie krijg je een certificaat. Elke twee maanden krijg je een nieuwsbrief met informatie over de boerderij en de schapen. Ook kun je gratis de boerderij en de schapen bezoeken. Elk jaar kun je besluiten of je de adoptie voortzet. Gaat je schaap dood dan krijg je daarvan bericht en kun je kiezen of je een nieuw schaap wilt adopteren. In 2009 telde adopt-a-sheep 350 adoptieouders uit landen als Nederland, Duitsland en de Verenigde Staten.
www.adopt-a-sheep.ie